

Konspekt szkółki niedzielnej

opracowany na podstawie „Na skrzydłach orlich”, Maria Gawlas, wydano staraniem Komisji Wychowania Chrześcijańskiego przy współudziale Wydawnictwa „Zwiastun”

3. Niedziela Postu *Oculi*

Nie oglądaj się za siebie, krocź za Jezusem

Główna myśl: Społeczność z Bogiem daje odwagę

Tekst: Ewangelia Mateusza 14.22-32 – Piotr idzie do Jezusa po wodzie
Dzieje Apostolskie 4,1-22 – Piotr i Jan przed Radą

Wiersz przewodni: 1 List Jana 4,18a:

„W miłości nie ma bojaźni, wszak doskonała miłość usuwa bojaźń”

Cele:

Dziecko wie, że Pan Bóg daje odwagę, tym którzy są blisko Niego.
Dziecko może porównać i zastanowić się nad różnymi postawami Piotra.
Dziecko zna sytuacje, w których Pan Bóg pomaga.

I. Wstęp

1. Bóg jest święty

Przebieg: Rozmowa z dziećmi na temat: Co robicie, gdy się boicie? (*dzieci odpowiadają*).
Chcę wam powiedzieć o niezawodnym sposobie, który pomaga pokonać strach i lęk. Gdy się boisz, staraj się być zawsze blisko Boga. Jednak może zastanawiasz się, jak można być blisko Boga, skoro Go nie widać, tak jak widzi się mamę, czy tatę? Zgadza się, lecz zawsze można rozmawiać z Bogiem w modlitwie, prosić Go o pomoc, dziękować Mu za konkretne rzeczy, sprawy, ludzi. Dzisiaj chcę wam więcej o tym opowiedzieć. Posłuchajcie mnie uważnie, a przekonacie się, że trzymając się Boga, On daje człowiekowi więcej sił i odwagi.

II. Szkółka

- 1. Panie ratuj** – Nagle wszyscy słyszą krzyk: „Panie, ratuj mnie!”, to głos Piotra, który tonie. Dlaczego? Wróćmy do początku historii.
- 2. Jezus karmi głodnych** – Jezus karmi ponad 5000 ludzi, potem wysłał uczniów, by przepławili się łodzią na drugą stronę, sam idzie na górę modlić się.
- 3. Spacer po wodzie** – Jezus idzie do uczniów po wodzie. Jest bardzo wczesnie rano, uczniowie ujrzeli jakąś postać, która się do nich zbliżała. „To zjawia!” – krzyknęli przerażeni i zmęczeni. Lecz wtedy usłyszeli: „Ufajcie, Ja jestem. Nie bójcie się”.
- 4. Prośba Piotra** – Piotr chce iść do Jezusa. Jezus mówi: „Pójdź”.
- 5. Piotr idzie do Jezusa** – Piotr idzie po wodzie. Nie spuszcza z Niego oka. Jest w społeczności z Bogiem i to daje mu odwagę. Nie boi się, chociaż wokół szaleją wzburzone fale.
- 6. Piotr i głęboka woda** – Nagle Piotr odrywa oczy od Jezusa i zaczyna tonąć. W tym momencie nie ma społeczności z Bogiem, a to sprawia, że widzi szalejące wokół fale i zaczyna tonąć. Także nas, gdy nie jesteśmy w kontakcie z Bogiem, mogą przerażać sytuacje, w których się znajdujemy, które nas spotykają.
- 7. Ratunek w Jezusie** – Piotr w pewnym momencie traci kontakt z Bogiem jak mogłoby się to dla niego skończyć? (*dzieci odpowiadają*) Jezus ratuje Piotra i gani jego małowierność.
- 8. Odwaga Piotra** – Lecz jest i drugie wydarzenie, w którym występuje Piotr. Popatrzmy jak teraz się zachowa. Razem z Janem uzdrawiają człowieka chromego od 40 lat. Za to zostają wtrąceni do więzienia, a potem postawieni przed Radą – sądem. Teraz Piotr ma odwagę powiedzieć arcykapłanom, że trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi. To od Boga otrzymał taką odwagę. W końcu Piotr i Jan zostali uwolnieni.

III. Zakończenie

Patrząc na historię Piotra, widzimy, że Bóg dodaje odwagi każdemu, kto przy nim trwa, ale także chętnie pomaga temu, kto go o to poprosi.

Trzymając się blisko Boga otrzymujemy odwagę, by pokonywać różne trudności, które mogą nas spotkać. *(Prowadzący może podać jakiś swój przykład z życia, gdy czuł, że Pan Bóg mu pomógł. Dzieci także można zachęcić do opowiedzenia własnych historii.)*

1. Wiersz biblijny

1 List Jana 4,18a: „W miłości nie ma bojaźni, wszak doskonała miłość usuwa bojaźń”

Pomoc: narysować 11 serc; na nich zapisać po jednym wyrazie z wiersza biblijnego

Przebieg: serca z zapisanymi słowami, rozkładamy na stole lub przywieszamy na tablicy; dzieci wspólnie próbują ułożyć z rozłożonych serc wiersz, a potem nauczyć się go na pamięć

2. Prace plastyczne (do wyboru)

A. Piotr idzie po wodzie

Pomysł z książki „Mój przyjaciel Jezus”, opracowanie graficzne ks. E. Gajdacz, wyd. Augustana 1993, str. 45

B. Piotr chodzi po wodzie

Pomysł z książki „Biblijne łąmigłówki” Nelmie de Vries, wyd. Falco Kanon, Warszawa 1994, str. 67